

שלום רב, חבריי היקרים ביותר. ברכות לכל אחד מכם. בשמחה גדולה אני שוב טובל זמנית בתוך עולמכם ומראה לכם עוד צעד מועיל, אם תבחרו לעשות זאת. הרצאה זו עוסקת באיזון. איזון הוא מה שמשאיר את היקום על כנו. לו לא היה איזון, לא תודעה מאזנת, לא חוק מאזן, הכל היה מתפורר. כל חוקי הטבע שאתם מכירים ואלו שאתם עשויים לכנות "על טבעיים"- מכיוון שהם קיימים ברמה אחרת של המציאות ואתם לא מכירים אותם - הם חוקי איזון. הם באים מאיזון ומובילים לאיזון. איזון אינו גורם קר, מכני, מקרי, אלא ביטוי של אינטליגנציה ותכלית עילאיים.

כל היבט של חוק האיזון הוא משמעותי ויש לו תודעה משלו. אפשר למצוא את חוק האיזון בחוקים הפיזיקליים, אבל רק במידה מסוימת, כי אתם לא יכולים לקלוט את הקשר שלהם עם רמות מציאות שאינכם מודעים להן. החוקים הפיזיקליים לא יכלו להתקיים ללא הקשר הזה. גם הביטוי הגופני שלכם לא יכול היה להתקיים ללא החיים שיש לכם ברמות אחרות של המציאות. זה חל על הכל, לא רק על ישויות, אלא גם על חוקים אוניברסליים.

כל המערכות של כוכבי-הלכת מוחזקות יחד על ידי החוקים המשמעותיים הללו. אם הם לא היו, הם היו מתפרקים, כוכבי הלכת היו מתרסקים זה בזה והמערכת כולה הייתה מתפוררת. הדבר נכון גם לגבי המיקרוקוסמוס של גוף האדם. גוף האדם מוחזק יחד על ידי חוק עליון של איזון שאתם, בני האדם, עדיין לא יודעים עליו דבר. אם החוק הזה לא היה שורר, כל התאים והחלקיקים שלכם היו מתפוררים; המבנה הפיזי שלכם לא יכול היה להחזיק יחדיו.

כל חוקי הפיזיקה, הכימיה, הביולוגיה - של כל מדע מתקבל על הדעת במציאות הפיזית שלכם - נשלטים על ידי חוק האיזון הגדול. חלק מהחוקים האלה ברורים למדענים שלכם. אחרים מורכבים יותר ונשארים לא חשופים. מתמטיקה גבוהה יותר מעבר לרמת המציאות שלכם מכילה את המפתח לחוקים הללו. רק כמה בני אנוש מוארים חשו את הקשר בין מתמטיקה למפתח היקום, המפתח לבריאה.

איזון קיים בכל הרמות. ברמה הפיזית, איזון הוא סדר ויוצר סדר. חוסר איזון הוא אי-סדר, אבל זה יוצר יותר אי-סדר רק באופן זמני ובמידה מסוימת, מכיוון שאי-סדר זמני הוא צעד לקראת סדר של ארגון הרבה יותר גבוה.

ברמה הרגשית איזון פירושו הרמוניה - הרמוניה של רגשות. זה מוביל ליותר הרמוניה. חוסר איזון, כמובן, פירושו דיסהרמוניה, רגשות שליליים. דיסהרמוניה חייבת להוביל בסופו של דבר להרמוניה גדולה יותר של סדר גבוה יותר. ברמה הנפשית, איזון פירושו שפיות וחייב להוביל ליותר איזון ויותר שפיות. חוסר איזון, ברמה הנפשית, פירושו אי שפיות - ששוב יכול להיות זמני בלבד - המוביל בסופו של דבר אל השפיות הגדולה יותר של ארגון גבוה יותר. גדולתו של החוק האלוהי היא שההתפוררות היא פשוט צעד לקראת אינטגרציה. הכל מוביל באופן החלטי לאינטגרציה, סדר, הרמוניה, אור, איזון, אהבה, אינטליגנציה ובריאות.

לכן חוק האיזון משתלב תמיד. איזון פירושו "המידה הנכונה". תשקלו כל ביטוי בעולם החומר שאתם חווים באמצעות החושים הגופניים שלכם. ברמה זו של תודעה, גילויים

אלוהיים מופיעים כהפכים, אך כפי שאני מזכיר לעתים קרובות כל כך, אינם כך במציאות. קחו למשל חום וקור. במידה הנכונה שניהם חיוניים לחיים הרמוניים. לכל אחד יש מטרה משלו, תפקיד משלו, משמעות משלו בסכימה הגדולה יותר של הדברים. שניהם מסמלים כוחות זרמים יצירתיים הכרחיים לצמיחה פיזית ולמחייה בחיים. אני לא מדבר כאן על טמפרטורות קבועות כי אין נורמה ברת-יישום לכולם. מה שחם או קר עשוי להשתנות מאוד בתרבויות ובמקומות שונים שבהם חיים בני אדם מאורגנים בצורה שונה. הגשם הטרופי עשוי להיות קר ככל הנדרש כדי לאזן את החום המחניק של האקלים. השמש הארקטית המתונה עשויה לספק את החום והאיזון שיש בהם בדיוק כדי לקיים חיים.

בחוסר איזון, חום מהנה הופך לחום בלתי נסבל וקור מטהר הופך לקרח קפוא. שניהם יכולים להרוג. כך גם לגבי חוסר איזון והגזמה בכל ביטוי פיזי אחר או, לצורך העניין, ביטויים רגשיים או נפשיים.

הבה נישאר לרגע ברמה הפיזית. קחו אור וחושך. האיזון ביניהם יוצר הרמוניה יפה ומספק לאנושות בדיוק את מה שהיא צריכה. אבל בתפיסה השגויה הדואליסטית הם מופיעים כהפכים. למרות שהם ביטוי למצב התודעה הדואליסטי, שניהם יוצרים שלם מאחד, מגשימים מטרה. בחשכת הלילה אתם נחים, בבהירות אור היום אתם נהיים פעילים. זהו ביטוי סמלי של הרמה הפנימית שבה אתם צריכים איזון בין פעילות למנוחה. כאשר אחד מהם יוצא מאיזון והופך להיות מודגש יתר על המידה או מודגש פחות מדי, נגרמים כאוס והתפוררות זמנית.

הגורם המאזן חושף את העושר, היופי, החוכמה ואהבת הבורא. כל ישות חיה מכילה בתוכה את היכולת האינטואיטיבית לגלות את האיזון שמחזיק הכל ביחד. ככל שהאור היצירתי מתקדם בדחף האבולוציוני למלא את הריק, חלקיקי התודעה והאנרגיה מאבדים את עצמם ונראה שהם מפרידים את עצמם מהשלם. בניסיון לחדור ולמלא את הריק, ממלאת ההפרדה הזמנית, התעֵנֵנִית, את משימתה, ממלאת ברוחניות את הריק ומכניסה לתוכו אור. בהדרגה, התנועה המתמשכת ממלאת את פערי התודעה, והאחדות המקורית מיוסדת בסופו של דבר מחדש.

כל ים האלוהות מתפשט עוד ועוד. בתהליך זה החלקיקים נפרדים. ככל שהתנועה ממשיכה הם מתאחדים וממלאים את הריק יותר ויותר. באמירה זו, עלי להשתמש במונחים כמו "מאוחר יותר" ו"אחרי". אלו כמובן מתעתעים, שכן כל מושג הזמן ממילא הוא מטעה. אבל כדי לסחוט את הרעיונות האלה לתוך ההבנה האנושית שלכם, היכן שהתודעה שלכם ממוקדת כרגע, אני צריך לדבר במונחים של זמן. בסופו של דבר, חלקיקים אלה מתאחדים עם החומר האלוהי הנע קדימה, מגלים את הקשר המקורי שלהם עם השלם. הניתוק הזמני, האשלייתי, חייב ליצור גם חוסר איזון אשלייתי זמני, המוביל לכאוס ולהתפוררות. אבל בגלל שלכל התנועה יש משמעות ומטרה חובקים-כל, הכאוס וההתפוררות הם רק זמניים. חוסר האיזון שהתנועה הלאה של האור גורמת, כשהוא חודר לריק, יוצר אשליה של נפרדות. בנפרדות עצמה חייב להיות גם חוסר איזון. אבל חוסר איזון כזה הוא פשוט צעד לקראת איזון גדול יותר.

חשוב לכם מאוד להבין זאת, חברים. אבל זה לא יכול להיעשות ברמה האינטלקטואלית בלבד. כולכם מסוגלים לפתוח ערוץ פנימי, ערוץ אינטואיטיבי, ולהתחבר למה שאני אומר כאן. אולי אתם יכולים לעשות זאת בצורה הטובה ביותר כאשר אתם מרגישים את האזורים בתוכם שאינם מאוזנים.

תהליך הטיהור של נתיב זה הוא, כמובן, דרך הולמת לייסד מחדש את האיזון. אתם מוצאים את המידה באופן אינטואיטיבי. חפשו מדד אינטואיטיבי כיצד לאזן בין ביטויים מסוימים: איך ומתי להיות חברותיים ועד כמה; מתי להחזיק את עצמכם ולאסוף את כוחותיכם; מתי להיות פעילים ומתי להיות פתוחים לקלוט ושקטים. כולכם מגששים בתחומים אלו ובתחומים רבים אחרים כדי למצוא את שיווי המשקל שבו תדעו באופן ספונטני מתי לבטא את עצמכם בדרך אחת ומתי בדרך אחרת, מתי לעמוד על זכותכם ומתי להתגמש ולוותר.

בני אדם תמיד שיִּחְרוּ אחר מיפלט בכללים קשים ומהירים שניתן לקבל אותם בלי לחשוב ובלי להרגיש בתוך התהליכים העמוקים ביותר של האור הפנימי שלהם. אלו הם קיצורי דרך מתעתעים שנועדו להימנע ממציות התפקוד הספונטני של האלוהים שלכם, שיודע את המידה הנכונה שלכם בכל מצב נתון. עליכם לרצות במודע את ההבנה הזו מבלי לכפות אותה ישירות, בידיעה שזו אפשרות שניתן לממש.

אם אתם מחפשים את ההנחיה הנכונה רק עם המיינד החיצוני, אתם תיטו להישען על כללים ואמירות מוסכמות שבלוניות, שעשויים להיות תקפים באשר הם, אבל אולי לא ישימים לכל מצב. אבל גם אם הם ישימים, אם הם באים מהשיכבה החיצונית, הם מאולצים ונוקשים. כאשר אתם מנסים לבסס את האיזון הנכסף עם האישיות שעל פני השטח, התוצאה תהיה מחווה תפלה ולא מספקת, במקום פעולה משמעותית הנובעת מהמרכז האלוהי.

איזון פנימי מספק וממלא באמת מגיע רק דרך הנתיב המפרך של טיהור עצמי. ואז זה מגיע כתוצר לוואי מיותר. נראה שזה קורה לכם מבפנים, בדיוק כמו שאהבה קורית לכם מבפנים. כן, עליכם להיות מוכנים לאהוב, להיות באמת ובאיזון. עם זאת אתם לא יכולים לרצות אותם ישירות. הם מתבטאים כאשר המפתח הפנימי פותח את החוכמה שלכם כתוצאה ממאמץ וכנות, בהיותכם אמיתיים עם עצמכם.

לעולם אי אפשר לכפות איזון מבחוץ. גם לא אהבה או חוכמה או הארה או שלוה. איזון הוא ביטוי אלוהי וספונטני. איזון הוא שפיות. בתוך כל חלקיק בהווה שלכם - הגוף הפיזי כמו גם הגוף האנרגטי - אתם צריכים איזון כדי להיות בריאים. מחלה מכל סוג היא תוצאה של חוסר איזון. הגוף הבריא שומר על עצמו מאוזן.

התודעה המנציחה ומטפחת את הגוף הבריא, תדאג שתנהלו חיים מאוזנים, חלקית באמצעות אינטליגנציה, חלקית באמצעות אינטואיציה, ובוודאי תמיד באמצעות רצון חיובי. איזון אישי אמיתי, עמוק ומשמעותי לא ניתן למדוד עם דמויות ומשוואות של המתמטיקה שאתם יודעים. זו לא הצעה של חמישים-חמישים.

קחו למשל את האיזון בין מנוחה וערות. האיזון האישי הראוי עשוי להשתנות מאדם לאדם, אך איש אינו זקוק לשעות שוות של מנוחה וערות. מנקודת מבט חיצונית חסר איזון כאשר אתם ישנים שמונה שעות ופעילים שש עשרה שעות. אולם מבחינת איזון פנימי, זו עשויה להיות בדיוק המידה הנכונה עבורכם. וכך זה במקרים רבים. הנקודה שלי היא שמידות חיצוניות לא בהכרח מבטאות את המידה הפנימית של איזון נכון.

עיקרון זה הופך גלוי יותר לעין, כאשר אנו מנסים ליישם אותו על עמדות פנימיות. זה יהיה אבסורדי לחלוטין לקבוע כללים לגבי כמה זמן כולם צריכים להשקיע בלהיות אסרטיביים או במצב של הווה, באשר לדרישה שאסור לאדם הרוחני להיות תוקפני, או

שהאדם החזק לעולם לא יהיה פתוח ורך. מידת האיזון היא מעבר לחישובים האינטלקטואליים שלכם. עליכם להרגיש את זה; עליכם לחפש את זה בפנים.

האיזון הפנימי מגיע ממתמטיקה אחרת, מידה שמגיעה מחוכמה ברמה שעדיין לא נגישה לתפיסה המודעת שלכם. אבל זה בא לידי ביטוי בעקיפין. בחוסר אחידות לכאורה של המציאות הפנימית טמון האיזון האמיתי. שם תגלו דרך אחרת לגמרי לראות מה יציב ומה לא יציב. במילים אחרות, האיזון של המציאות הפנימית אינו מעוות או מכני. יש משמעות מאחורי זה. מציאת הדרך אל הקצב הפנימי הזה של החיים היא המטרה של נתיב המוביל פנימה.

האדם שמנותק לחלוטין מהמימד הפנימי צריך להאציל למינד החיצוני את כל הקצב, כל האיזון, כל המידות. זה הופך לעתים קרובות לחסר משמעות, מאולץ ולתבוסה עצמית. זה שובר את האיזון האמיתי. המידות של המינד החיצוני מנוגדות לפרופורציות האמיתיות. אבל כשאתם מוצאים את הישות הפנימית שלכם, עם האינטליגנציה התוססת והחוכמה שלה שבאמת עולה על התודעה החיצונית, אתם חווים את היופי המדהים של להיות מוחזקים יחד ונישאים על ידי מערכת איזון של גְדֵלָה שכזו, עם מטרה כזו, שלעולם לא ניתן לבטא את זה במילים. אתם לומדים לסמוך על זה, אתם לומדים ללכת עם זה. אתם לומדים להתייעץ בכוונה עם מערכת האיזון שתמיד זמינה למי שמחפשים אותה, למי שנפתחים אליה, שהופכים את ההוויה החיצונית שלהם לתואמת אליה באמצעות גישה של ערות.

כשאתם מקשיבים לגורמי האיזון הקצביים, תוכלו להבחין שהמערכת הפנימית שלכם היא חלק בלתי נפרד ממכלול השזור כל כך בעדינות שזה מאתגר את ההבנה האנושית. זה בעל גְדֵלָה כזו שעדיין לא ניתנת להיכלל על ידי המינד שלכם. אבל אתם באמת יכולים לחוש את זה אם אתם הופכים את עצמכם לחלק מזה. זה תמיד אומר לוותר על הפיתוי להישאר בסדר הזמני הקטן יותר של המינד הקטן שלכם ולסמוך על כך שתמצאו את הסדר הגדול יותר של המינד הגדול יותר.

התודעה החדשה הזו יכולה לתמוך בכם כאשר דברים משתבשים ברמת הקיום החיצונית שלכם, כאשר כל מה שבכם מתמרד נגד הדיסהרמוניה וחוסר האיזון שנוצרו באופן זמני על ידי גורמים שעדיין לא ידועים למינד המודע שלכם. האינסטינקט שלכם הוא להילחם נגד אי סדר וחוסר איזון. עם זאת, דווקא אי-הסדר וחוסר האיזון נותנים לכם את האפשרות לוותר על המאבק החיצוני, על ההתעקשות החיצונית, וללכת אל תוך סדר ואיזון פנימיים. פנו לזה מקום, תאמינו בזה וחכו שזה יתבטא.

מה שאמרתי לכם כאן הוא מאוד חשוב, חברים. כעת תודעת המשיח החדשה פורצת לתוך התודעה האנושית ברמה פנימית של מציאות. לכן היא חייבת להרוס את הסדר הישן - מערכת האיזון הישנה ומידותיה המיושנות - כפי שהיא הורסת גם עמדות ישנות, מרופטות, רגשות, ערכים ומושגים. ההרס יכול לקרות בעניינים ה"קטנים" המאוד שגרתיים של חייכם. אבל רק כשהיו לכם הנכונות והפתיחות לגלות את המשמעות הפנימית של חוסר הסדר הזמני, תמצאו את הסדר החדש. רק כאשר אתם מחשיבים את אי הנוחות הרגעית של חוסר האיזון הזמני באור זה, תמצאו איזון אמיתי יותר שהוא הרבה יותר עמוק ומשמעותי ממה שהכרתם וביססתם ברמה שטחית של הוויה. יכול להיות שהתפתחתם מעבר לרמה היותר שטחית, מבלי להיות מודעים לכך. כעת אתם מוכנים להתרחב רחוק יותר החוצה ועמוק יותר פנימה אל היקום האמיתי ולאמץ מבנה איזון חדש, שעשוי להתבטא בהתחלה כחוסר איזון בגלל שאתם פשוט חוסמים את התנועה ונלחמים נגדה.

האם יש לכם שאלות המשתייכות לנושא זה?

שאלה: האם מה שאתה מכנה "הגורם המאזן", למשל בעקרונות האגרסיביים והפתוחים לקלוט, הוא הכוח השלישי?

תשובה: לא, הגורם המאזן הוא הכוח המלוכד שעומד בבסיס הביטויים המופיעים כהפכים. הגורם המאזן הוא הלכידות, הגשר, אם תרצו. העקרונות הפעילים והקליטים הם רק שניים מתוך חוקים אוניברסליים רבים אחרים בתכנית היצירתית. אבל הבה נישאר כעת עם הדוגמה הזו - העקרונות הפעילים והפתוחים לקלוט. האיזון אינו גורם שלישי, אלא ההשקמה בין שני העקרונות הללו, היוצרת אחדות שבה ביטויים אלו קיימים באופן משמעותי. כבר ציינתי בעבר שהעיקרון הפעיל חייב להכיל בתוכו את הקולט, כמו שהמצב הקולט חייב להכיל את הפעיל. אחרת יש חוסר איזון.

אדם לא יכול להיות פעיל באמת אלא אם כן פעילות זו מכילה גם את מצב התודעה הקולט; המצב הדומם וההרמוני של ההוויה. ואז התנועה הפעילה הופכת למה שאני מכנה לפעמים "מאמץ ללא מאמץ". זה לא מאמץ מאומץ. פעילות היא מתוחה, מעייפת ומתאמצת רק אם היא אינה מכילה את העיקרון הפתיחות הקליטה שבתוכה.

בדיוק בגלל שבני אדם אינם יכולים לתפוס רוגע קליט בתוך תנועה אקטיבית, הם נרתעים מתנועה, מתהליך של שינוי, ממאמץ. הם נוטים לקיפאון מכיוון שהמאמץ שלהם כל כך מתוח. אבל אם הם יכלו לחשוב על מאמץ בדרך הבלתי מתאמצת הזו, המגיעה דרך הלכידות וההשלמה עם עיקרון הקליטה, אז לא היה חשש מתנועה חיצונית גְדֵלָה ופעילה - התהוות.

באותה מידה, אם עיקרון הקליטה אינו מכיל בתוכו את העיקרון הפעיל, הוא יוצר מצב מקהה, קפוא. הפעילות והתנועה הכלולים במצב הקליטה הופכות אותו דרוך, ער וחי כמו המצב הפעיל.

אם אתם חושבים על התכונות הכלולות בעקרונות האקטיביים והפאסיביים, אתם רואים את הדברים הבאים - אני מפשט כאן לצורך המחשה - העיקרון האקטיבי הוא תנועה ופעולה. העיקרון הקליט הוא מצב ההוויה, השקט. המצב הפעיל מוותר. המצב הקליט משתלט. המצב הפעיל הוא מתח של אנרגיות; המצב הקליט מרגיע אותם. אם משלבים בין השניים באיזון נכון, אז יש לכם פעולה ומאמץ שהם רפויים, לא מתאמצים ושלווים. ויש לכם יכולת פתיחות קליטה חיה ותוססת. בשני המצבים יש לכם את כל התכונות, רק בפרופורציות שונות.

אז זה לא כוח שלישי, זו הפרופורציה ששומרת על האיזון.

שאלה: יש לי שאלה אישית שקשורה מאוד להרצאה הערב. אני מבין עכשיו את הכאב של חוסר האיזון בחיי. אני מבין שיש הרבה יהירות וגאווה שקשורים לרצון החיצוני שלי שכופים עלי מהקצה האחד של פינוק יתר לקיצוניות השנייה של הקיפוח. זה חל על הרבה חלקים פשוטים בחיי - שינה, אכילה, אהבה, כל מיני דברים. אני רוצה קצת עזרה בהבנה למה זה כך. זה נראה כאילו אני משתמש בזה כמאפיין מזהה של "מיוחדות", לעבור מקיצוניות אחת לאחרת ולמנוע מעצמי תחושת הרמוניה.

תשובה: יש כמה רמות לתשובה זו. לדוגמה, ברמה אחת העצמי הנמוך מחפש את חוסר האיזון בכוונה כדי להוכיח, כביכול, "זה לא עובד, שום דבר לא עובד". אתה

מקבל אישור ששום דבר לא עובד, כל מה שאתה עושה הוא לא בסדר, החיים לא טובים, אתה יכול באותה מידה להיכנע. זה הנימוק שהעצמי הנמוך מביא. חשוב מאוד שתהיה מודע לכך, שתתמודד עם זה ולא תאפשר לו להשתלט. כאשר אתה עושה את עצמך מודע לזה, אתה יכול לזהות את הקול הזה. אז אתה יכול לפתוח את הלב והמיינד שלך לעצמי הגבוה שלך ולבקש הדרכה לאיזון. כפי שאמרתי בהרצאה, זה לא יכול להגיע דרך נחישות אינטלקטואלית בלבד; האינטלקט חייב להיות מכוון להדרכה פנימית משמעותית.

ברמה אחרת, חוסר האיזון נובע מבורות של המציאות וחשיבות האיזון. אולי נוכל לשלב את שתי הרמות הללו: העצמי הנמוך יכול ליצור חוסר איזון מתוך בורות שגם למנוחה וגם לעבודה, למשל, יש את המקום שלהם בחיים. אותו עיקרון חל על כל השאר. ללא מידה מסוימת של התנזרות, ההגשמה הופכת רדודה ולכן אינה מספקת עוד. לזה התכוונתי כשאמרתי שחוסר האיזון מביס את עצמו.

אתה צריך לחשוב על עצמך כמסוגל לתת לעצמך כל כך הרבה ואז להפסיק. אתה צריך לקחת את האפשרות שקיים בך כוח שיודע מתי וכמה לתת, ואתה צריך לקרוא לכוח הזה. אתה צריך לטפח במודעות שלך, בתהליכי החשיבה שלך, את מושג האיזון, של גילוי שני הצדדים של מה שנראה כעת כהפכים. ככל שהבנתך את המושג הזה מבשילה, העצמי הנמוך שלך כבר לא יתחמק עם המשחק שלו, כי אתה תפגוש אותו עם אמת.

אהבה וברכות נכנסות לכל אחד מכם ומתמזגות עם האהבה והברכות שמגיעות מהעצמי העליון הפנימי ביותר שלכם. האמת של ההווה, היופי של החיים, החזק של העצמי האמיתי שלכם, כולם מגיחים יותר ויותר והופכים את חייכם לתהילה מבורכת. שלווה ואהבה לכולכם. תבורכו!

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text

may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.